

Каранафджъ, Саржюртъ и Хамамджи, черкезитѣ ужасно при-тѣсняватъ българското население, убиватъ мъжетѣ, безче-статъ женитѣ, оскверняватъ църквитѣ, на 17-й испратилъ пол-ковника Исмаилова съ единъ отрядъ казаци, които застигнали двѣ черкезски шайки отъ стотина души, разбили ги и взели 70 пушки, 50 коня и до 20,000 главъ добитъкъ. Черкезитѣ оставили 35 д. мъртви и 7 д. уловени живи, между които се намирали и двама извѣстни разбойници: Арабъ Адемъ и Кара Мустафа. Последния цѣли 12 години върдувалъ по онѣзи мѣста. Съ стотини българе избилъ, а съ хиляди обралъ и обезчестилъ.

На 19-й прѣсналъ се слухъ между народа, че русситѣ ще напустнатъ града. Населението почнало да се трупа около Шамшева и молило да не го оставя на произвола на дивитѣ черкези. Сжщо и духовенството се представило съ такава молба, нъ генерала го успокоилъ като го увѣрилъ, че мѣма да на-пустне града.

Образованието на българскитѣ дружини, българското знаме, българския обѣдъ и преминаването на опълчен-цитѣ Дунава. ¹⁾ На стр. 521—528 въ ч. II на кн. „Княжество България“, казали сме нѣколко думи за участъта на около 3000 д. българе, които се бѣхж рѣшили да пома-гатъ на своитѣ *брача* сѣрби въ войната имъ съ Турция.

Около 1000 д. отъ тѣзи нещастници, изгонени изъ Сър-бия, прѣснали се по Румжния и Бессарабия. Една значителна частъ отъ тѣхъ отишли въ Кишиневъ голи, боси и безъ вса-какви средства за живѣние.

Кишиневскій жителъ И. С. Ивановъ, българинъ, който бѣше испращаль презъ 1876 г. доброволци българе въ Сърбия, сжщо и помощи събирани отъ разни лица, като ги видѣлъ въ такова положение, настанилъ ги по българекитѣ кжщя. На нѣкои отъ тѣхъ далъ отъ събранитѣ и неиспратени въ Сърбия дрѣхи, едни получавали по 20 копѣйки на день за прехрана, а пакъ други живѣли съ своитѣ оскѣдни средства.

¹⁾ Доброволцитѣ българе, които, въ очитѣ на нѣкои русски нѣ-не отъ руска народностъ пълководци се виждали неблагонадѣждни даже и вредителни за армията хора, като сж тръгнали по кжсно отъ Кишиневъ, дълго врѣме прекарвали въ Плоещъ и на 21-й Юний преминали Дунавъ, стжнили и цѣлунали земята на милата си тат-ковина, за това и ний по тѣзи дата пишемъ за тѣхното образова-ние и прч.